

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ
ភាគីដាក់ឯកសារ: សហព្រះរាជអាជ្ញា
ដាក់ជូន: អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
ភាសាដើម: អង់គ្លេស
កាលបរិច្ឆេទឯកសារ: ថ្ងៃទី០៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: សាធារណៈ
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយអង្គជំនុំជម្រះ : សាធារណៈ/Public
ឋានៈនៃចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ
ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់បណ្តោះអាសន្ន:
ឈ្មោះមន្ត្រីកត់ត្រា:
ហត្ថលេខា:

**ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៃសំណើរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី អេឡិច សារី
ស្នើឱ្យស្តាប់ការបន្តការសុំតាងពីអ្នកបកប្រែផ្ទាល់មាត់ ពាក់ព័ន្ធនឹងការស្តាប់ចម្លើយ
សាក្សី ភី តួន លើកទីពីរ ធ្វើឡើងដោយ ក. ស. ច. ស**

<u>ដាក់ដោយ៖</u>	<u>ផ្ញើជូន៖</u>	<u>ចម្លងជូន៖</u>
សហព្រះរាជអាជ្ញា៖	អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង៖	ជនជាប់ចោទ៖
ជា លាង	ចៅក្រម និង ល នុន ជាប្រធាន	នួន ជា
Andrew	ចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT	អៀង សារី
CAYLEY	ចៅក្រម យ៉ា សុខន	ខៀវ សំផន
	ចៅក្រម Jean-Marc LAVERGNE	មេធាវីការពារក្តី៖
	ចៅក្រម យូ ឌុន្តរា	សុន អរុណ
	សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើម	Michiel PESTMAN

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី៖

ពេជ អង្គ

Elisabeth SIMONNEAU FORT

Victor KOPPE

អាង ឧត្តម

Michael G. KARNAVAS

គង់ សំអុន

Anta GUISSÉ

Arthur VERCKEN

Jacques VERGÈS

I. សេចក្តីផ្តើម

1. សហព្រះរាជអាជ្ញាធរឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី លោក អៀង សារី (“ក្រុមមេធាវីការពារក្តី”) នៅថ្ងៃទី២៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១២ ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង កោះហៅ និងស្តាប់ការបង្ហាញភស្តុតាងពីអ្នកបកប្រែផ្ទាល់មាត់ ដែលមានវត្តមាននៅពេលស្តាប់ចម្លើយសាក្សី វីជាម តុន ហៅ ភី ភួន ដែលបានធ្វើឡើងដោយអ្នកស៊ើបអង្កេតការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត (“ក.ស.ស.ច”) លើកទីពីរ “សំណើ”¹។
2. ញាតិស្នើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តីនេះ គួរបានបដិសេធពោលទាំងមូលខាងនីតិវិធី ព្រមទាំងខាងខ្លឹមសារ វិធានរបស់ អវតក បានចែងយ៉ាងច្បាស់ថា ការចោទប្រកាន់អំពើកំហុស ឬភាពមិនប្រក្រតីនៅក្នុងសកម្មភាពនៃការស៊ើបសួរតោងតែត្រូវបានលើកឡើង និងដោះស្រាយនៅក្នុងអង្គបុរេជំនុំជម្រះដំណាក់កាលមុនសវនាការ។ ផលប្រយោជន៍នៃភាពមានប្រសិទ្ធភាព និងភាពឆាប់រហ័សនៃសវនាការរបស់តុលាការនឹងត្រូវបានរាំងស្ទាត់មិនឱ្យធ្វើបានសម្រេចទេ នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវបង្ខំចិត្តឱ្យធ្វើការពិនិត្យមើលឡើងវិញជាទៀងទាត់ នូវបញ្ហានានាទាក់ទងនឹងនីតិវិធីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចស៊ើបសួរ ដែលមេធាវីការពារក្តីត្រូវបានគេរំពឹងទុកថានឹងលើកឡើងជូនទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ។ លើសពីនេះ បណ្តឹងរបស់មេធាវីការពារក្តី ស្តីពីការខកខានរបស់មន្ត្រីស៊ើបអង្កេតរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការថតនូវរាល់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងទាំងអស់ជាមួយសាក្សីនានាត្រូវបានដាក់ខុសកន្លែង ដោយសារតែអង្គជំនុំជម្រះបានសម្រេចរួចពីមុនហើយថា វិធានរបស់ អវតក មិនបានតម្រូវឱ្យធ្វើការថតជាសោតទស្សន៍នូវការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីឡើយ។
3. ជាសារធាតុ ភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបានធានា ដោយសវនាការចំនួនប្រាំថ្ងៃនៃការផ្តល់សក្ខីកម្មសវនាការដោយសាក្សី រួមទាំងជាងពីរថ្ងៃនៃការសួរដេញដោលសាក្សីរបស់ភាគីម្ខាងទៀតដោយជនជាប់ចោទបីរូប។ សាក្សីបានបញ្ជាក់ម្តងហើយម្តងទៀតពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់ កសចស ទាំងនៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើដំបូង និងទាំង

¹ ឯកសារ E221 សំណើរបស់អៀង សារី សុំស្តាប់ការបង្ហាញភស្តុតាងពីអ្នកបកប្រែផ្ទាល់មាត់ ពាក់ព័ន្ធនឹងការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ភី ភួន លើកទីពីររបស់ ក.ស.ច.ស ដែលកើតមាននូវភាពមិនប្រក្រតី ដែលអាចនឹងចាត់ទុកជាការលេងក្តិនក្តែក ថ្ងៃទី២៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ (បន្ទាប់ពីនេះយោងដោយ “សំណើ”)។

នៅពេល ដែលបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការ ហើយមេធាវីការពារក្តីមានឱកាសដ៏លើសលប់ក្នុងការសួរដេញដោលសាក្សីរបស់ភាគីម្ខាងទៀតនៅលើបញ្ហាបែបដូច្នោះ។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ គឺវាគ្រាន់តែមិនមានមូលហេតុសម្រាប់ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តាប់សក្ខីកម្ម ពីអ្នកបកប្រែពាក់ព័ន្ធនឹងកាលៈទេសៈនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី នៃបទសម្ភាសន៍មួយដែលមានអាយុបួនឆ្នាំទៅហើយ។

- 4. សហព្រះរាជអាជ្ញាក៏បានសង្កេតឃើញដែរថា មេធាវីការពារក្តី បានរំលោភ ដែលគេបានស្គាល់ថាជា វិធានសួរមួយរបស់តុលាការនេះ ដោយធ្វើការពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយផ្ទាល់ ជាមួយសាក្សីម្នាក់ដែលគេបានស្នើឡើង។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ ដោយខ្លួនបានធ្វើការចោទប្រកាន់អំពី “ល្បិចស្ថិតភ្នែក” ប្រឆាំងនឹងអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសចស នោះ មេធាវីការពារក្តីបានរំលោភដោយឥតអៀនខ្មាស លើវិធានជាមូលដ្ឋានមួយដែលមានចេតនារារាំងគ្រប់ភាគីទាំងអស់ មិនឱ្យដាក់ឥទ្ធិពល ឬមិនឱ្យដាក់សម្ពាធលើសាក្សីសក្តានុពល។ ពួកគេមិនគួរទទួលបានការលើកទឹកចិត្តចំពោះការប្រព្រឹត្តិជាក់ស្តែងរបស់ខ្លួននេះឡើយ។

II. ទស្សនៈទូទៅ

ក. កំហុសនីតិវិធីដែលបានចោទប្រកាន់ក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរ មិនអាចលើកឡើងក្នុងដំណាក់កាលជំនុំជម្រះក្តីបានទេ

- 5. សំណើនេះ ផ្អែកទាំងស្រុងលើកំហុសនីតិវិធីដែលបានចោទប្រកាន់ក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរ ជាពិសេសនៅពេលស្តាប់ចម្លើយលើកទី២ របស់សាក្សី ភី ភួន ធ្វើឡើងដោយអ្នកស៊ើបអង្កេត ក.ស.ច.ស។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចច្បាស់ហើយថា “វិធានផ្ទៃក្នុងមិនបានចែងអំពីការពិនិត្យឡើងវិញដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃនីតិវិធីនៃការស៊ើបសួរ នៅពេលទទួលបានសំណុំរឿងនេះទេ²”។
- 6. អនុលោមតាមវិធានទាំងនោះ បណ្តឹងសុំមោឃភាពទាក់ទងនឹងកំហុសនីតិវិធី អាចដាក់បាន តែនៅមុនដំណាក់កាលជំនុំជម្រះប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចស៊ើបសួរ អនុលោមតាមវិធាន៧៦ ជន

² ឯកសារ E116 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ (ឯកសារ E51/3, E82, E88 និង E92), ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ កថាខណ្ឌ ១៧ (បន្ទាប់ពីនេះយោងដោយ “សេចក្តីសម្រេចលើភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ”)។

ជាប់ចោទមានសិទ្ធិដាក់បណ្តឹងសុំមោឃភាពកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬកិច្ចសន្យាសន្យានានា។
 វិធាន ៧៤ (ខ) ចែងថា “មានតែ” អង្គបុរេជំនុំជម្រះ “មានសមត្ថកិច្ច” ដើម្បីពិនិត្យមើលបណ្តឹង
 បែបនេះ។ វិធាន៧៦ (៧) ចែងថា “លើកលែងតែជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដីកាដោះស្រាយ
 ត្រូវតែតម្រូវកំហុសនីតិវិធីក្នុងការស៊ើបសួរ។ គ្មានបញ្ហាណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកំហុសនីតិវិធី
 បែបនេះ អាចត្រូវបានលើកឡើងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឬអង្គជំនុំជម្រះ
 តុលាការកំពូលឡើយ”³។ អាស្រ័យហេតុនេះ វិធាន អ.វ.ត.ក បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ការ
 ជំទាស់ទៅនឹងដំណើរការនីតិវិធីក្នុងការស៊ើបសួរ ត្រូវបានកំណត់ធ្វើឲ្យបានមុនដំណាក់កាលជំនុំ
 ជម្រះតែប៉ុណ្ណោះ។

7. សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី រំលោភលើការបែងចែកសមត្ថកិច្ច ដែលបានចែងក្នុងវិធានទាំងពីរ
 ខាងលើ និងរចនាសម្ព័ន្ធទូទៅនៃ អ.វ.ត.ក រវាងដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត និងដំណាក់កាលជំនុំ
 ជម្រះ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “មិនមែនជាសាលាឧទ្ធរណ៍ ហើយក៏មិនមែនជាស្ថាប័នដែល
 ត្រូវត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ ទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ”⁴។ អាស្រ័យ
 ហេតុនេះ “ជាទូទៅ នៅក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបសួរ ការជំទាស់ទៅនឹងដំណើរការនីតិវិធី ឬ
 សេចក្តីសម្រេចនានា ដែលបានធ្វើឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងអង្គបុរេជំនុំជម្រះ
 ត្រូវតែលើកឡើងដោយអង្គដែលមានសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ មុនពេលដីកាដោះស្រាយចូល
 ជាស្ថាពរ”⁵ តែប៉ុណ្ណោះ។
8. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានលើកឡើងថា មានការលើកលែងចំពោះវិធាន ៧៦ (៧) “ក្នុង
 ករណីភាគីអាចបង្ហាញថា ពួកគេមិនមានឱកាសរកឲ្យឃើញនូវការបំប្លែង ដែលត្រូវបានចោទ
 ប្រកាន់ នៅមុនពេលលើកសវនាការលើអង្គសេចក្តី ឬក្នុងករណីមានភាពចាំបាច់ ដើម្បីគាំពារ
 ភាពយុត្តិធម៌នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី”⁶។ ក្នុងករណីនេះ មិនមែនការលើកលែងដូច

³ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ E71/1 សេចក្តីសម្រេចលើកត្តិរបស់ អៀង សារី សុំឲ្យមានសវនាការដេញដោលទៅលើ
 ការបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ចុះថ្ងៃទី ៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ទំព័រ ២។
⁴ ឯកសារ E116 សេចក្តីសម្រេចលើភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ ១៨។
⁵ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ E116 សេចក្តីសម្រេចលើភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ ១៥។
⁶ ឯកសារ E142/3 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំឲ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួររបស់ នួន ជា ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៥
 នៃវិធានផ្ទៃក្នុងពាក់ព័ន្ធនឹងភាពពុំត្រឹមត្រូវនៅក្នុងកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសំឡេងនៃការស្តាប់ចម្លើយ

លើកឡើងខាងលើទេ ដោយហេតុថា ក្រុមមេធាវីការពារក្តីមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីរកឱ្យ ឃើញនូវបញ្ហាដែលខ្លួនលើកឡើងក្នុងសំណើដែលបង្ហាញដោយ “សមាជិកក្រុមដែលនិយាយ ភាសាខ្មែរនៃ [ក្រុមមេធាវីការពារក្តី]...ពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវខ្សែអាត់ថតសំឡេងនៃការស្តាប់ ចម្លើយ ភី ភួន”⁷ របស់ កស.ច.ស។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានធ្វើការកត់សម្គាល់ហើយ ថា៖

ខ្សែអាត់សំឡេង និងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងសំណុំរឿងជាបន្ត បន្ទាប់ ក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចស៊ើបសួរ ហើយដូច្នោះ ភាគីមានលទ្ធភាពពិនិត្យមើល ឯកសារទាំងនោះបាន (ទាំងអ្នកចេះភាសាខ្មែរ ភាសាអង់គ្លេស និង/ឬភាសាបារាំង) ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ⁸ ។

- 9. ដូច្នោះហើយ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានច្រានចោលសំណើរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា អំពីភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាដែលត្រូវបានចោទ រវាងខ្សែអាត់សំឡេង និងកំណត់ហេតុស្តាប់ ចម្លើយរបស់ ក.ស.ច.ស ដោយសម្រេចថា “ក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចស៊ើបសួរ ភាគីទាំងអស់ត្រូវ បានអនុញ្ញាតឱ្យពិនិត្យមើលឯកសារក្នុងសំណុំរឿង ក្នុងនោះខ្សែអាត់សំឡេងផងដែរ” និងបាន លើកឡើងថា ក្រុមមេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានបង្ហាញថា ខ្លួនមិនអាចវាយតម្លៃអត្ថិភាពនៃ ភាពមិនប្រក្រតីដែលមានក្នុងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ “មុនពេលបើកសវនាការឡើយ”⁹។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីអាចមានលទ្ធភាពពិនិត្យមើលឡើងវិញ ក្នុងអំឡុង ពេលស៊ើបសួរ នូវខ្សែអាត់សំឡេង និងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ភី ភួន ជាសាក្សីសំខាន់មួយ រូបដែលបានធ្វើការនៅក្នុងក្រសួងការបរទេស ច្បាស់ចំពោះ អៀង សារី ។ ហេតុដូច្នោះ វាមិន មានហេតុផលសមស្រប ចំពោះការខកខានមិនបានរកឃើញ ឬមិនបានលើកឡើងនូវបញ្ហា ទាក់ទងនឹងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី មុនពេលបើកសវនាការឡើយ។

សាក្សីរបស់ ក.ស.ច.ស ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១២ កថាខណ្ឌ ៧ (បន្ទាប់ពីនេះដោយ “សេចក្តីសម្រេច លើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសំឡេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី”។

⁷ ឯកសារ E221 សំណើ កថាខណ្ឌ ២។

⁸ ឯកសារ E142/3 សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសំឡេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី កថាខណ្ឌ ៦, ៨។

⁹ ឯកសារ E142/3 សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសំឡេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី កថាខណ្ឌ៨។

**ខ. សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីរូបនេះក្នុងពេលសវនាការ កែតម្រូវកំហុសនីតិវិធីក្នុងកំណត់ហេតុ
ស្តាប់ចម្លើយ ក.ស.ច.ស របស់គាត់ និងការពារសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយ
យុត្តិធម៌របស់ជនជាប់ចោទ**

10. លើសពីនេះ ការលើកលែងចំពោះវិធាន ៧៦ (៧) មិនមានភាពចាំបាច់ក្នុងការការពារភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីឡើយ។ ទោះជាមានកំហុសនីតិវិធីក្នុងពេលស្តាប់ចម្លើយ ភី ភួន លើកទីពីរក៏ដោយ ក៏សាក្សីបានផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងតុលាការ ហើយក្រុមមេធាវីការពារក្តីមានឱកាសសាកសួរដេញដោលអំពីខ្លឹមសារនៃសក្ខីកម្មរបស់គាត់ និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ក្នុងអំឡុងពេលស្តាប់ចម្លើយធ្វើឡើងដោយ ក.ស.ច.ស ផងដែរ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ពាក់ព័ន្ធនឹងសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីរូបនេះ សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តី ដោយយុត្តិធម៌របស់ជនជាប់ចោទ ត្រូវបានការពារគ្រប់គ្រាន់ហើយ។

11. ក្នុងការច្រានចោលសំណើរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា ផ្អែកលើវិធាន ៣៥ អំពីចំណុចខ្លះចន្លោះដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់រវាងកំណត់ត្រាស្តាប់ចម្លើយ និងខ្សែអាត់សំឡេង អង្គជំនុំជម្រះសម្រេចថា “ទោះក្រោមកាលៈទេសៈបែបណាក្តី ក៏ក្រុមមេធាវីការពារក្តីនឹងទទួលបានការគាំពារថែមទៀតនូវលទ្ធភាពក្នុងការសួរសំណួរទៅសាក្សីទាំងឡាយ នៅសវនាការស្តីពីចំណុចខ្លះចន្លោះដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ នៅពេលដែលចំណុចមិនស៊ីសង្វាក់ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ទាំងអស់នេះ ពាក់ព័ន្ធជាក់ស្តែងទៅនឹងការវាយតម្លៃភស្តុតាងភរនីភាព ឬចាំបាច់សម្រាប់ការការពារភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ”¹⁰។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី និងក្រុមមេធាវីការពារក្តីដទៃទៀត ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសួរដេញដោល ភី ភួន រយៈពេល ២ និង១/៤ ថ្ងៃ (ចាប់ពីថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ដល់ថ្ងៃទី២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១២)។ ដូច្នោះនៅពេលនេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីមិនអាចអះអាងគួរឱ្យជឿជាក់បានថា សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ គឺមិនត្រូវបានការពារគ្រប់គ្រាន់ទាក់ទងនឹងសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីរូបនេះឡើយ។

12. សូមបញ្ជាក់ផងដែរថា ត្រង់ចំណុចនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនត្រូវបានស្នើឱ្យផ្អែកទាំងស្រុងលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់ កសចស តែមួយប៉ុណ្ណោះទេ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី លើកឡើងបញ្ហាមិនត្រឹមត្រូវ ដោយអះអាងថា វាមានភាពចាំបាច់

¹⁰ ឯកសារ E142/3 សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសំឡេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីកថាខណ្ឌ ១៤។ សូមមើលផងដែរ E116 សេចក្តីសម្រេចលើភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១៩។

ក្នុងការស្តាប់សក្ខីកម្មអ្នកបកប្រែផ្ទាល់របស់ ក.ស.ច.ស ដើម្បីកំណត់អំពីភាពអាចទុកចិត្តបាន ឬ “តម្លៃនៃការផ្តល់ប្រសិនបើមាន ដែលអាចផ្តល់ចម្លើយដែលមាននៅក្នុងការស្តាប់ចម្លើយ ភី ភួន លើកទីពីរ”¹¹។ ដោយហេតុថា សាក្សី ភី ភួន ទទួលបានរយៈពេល៥ថ្ងៃ ក្នុងការផ្តល់ សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចំណុចខ្លះចន្លោះដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ក្នុង ពេលស្តាប់ចម្លើយលើកទីពីរ ដែលបានធ្វើឡើងដោយ ស.ច.ក.ស មានផលវិបាកតូចតាចបំផុត ប៉ុណ្ណោះ ឬមិនមានផលវិបាកអ្វីឡើយ។ ភ័ស្តុតាងបឋមរបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញចេញហើយ នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ក្នុងអំឡុងពេលផ្តល់សក្ខីកម្មរយៈពេល៥ថ្ងៃ ក្នុង តុលាការ។ ហេតុដូច្នោះ វាមិនចាំបាច់ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ត្រូវកោះអញ្ជើញអ្នក បកប្រែមួយរូប ឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្ម ពាក់ព័ន្ធការស្តាប់ចម្លើយដែលបានធ្វើនៅខាងក្រៅតុលាការ កាលពីបួនឆ្នាំមុន ដែលបានជំនួសរួចហើយ តាមរយៈសក្ខីកម្មក្នុងពេលសវនាការនោះទេ។

- 13. ផ្ទុយពីទទ្ទឹករណ៍របស់មេធាវីការពារក្តី សក្ខីកម្មដែលបានផ្តល់ដោយ ភី ភួន នៅពេលជំនុំជម្រះ មានភាពច្បាស់លាស់ អាចជឿជាក់បាន និងស្របជាមួយចម្លើយរបស់គាត់ទាំងពីរលើកដែល បានផ្តល់ដល់ ក.ស.ច.ស។ ឧទាហរណ៍ មេធាវីការពារក្តីអះអាងថា មានភាពផ្ទុយគ្នារវាង ចម្លើយលើកទី១ និងលើកទី២ របស់ ភី ភួន ដោយសារ ភី ភួន បានពិពណ៌នាការណ៍ដែល អៀង សារី បានទទួលចម្លើយសារភាព តែនៅពេលស្តាប់ចម្លើយលើកទី២ប៉ុណ្ណោះ¹²។ ការពិត ពុំមានសញ្ញាណណាមួយបង្ហាញទាល់តែសោះដែលថា សាក្សីរូបនេះត្រូវបានសាកសួរទាក់ទិន នឹងចម្លើយសារភាពនៅក្នុងការស្តាប់ចម្លើយលើកទី១ ជាមួយ ក.ស.ច.ស នោះទេ¹³។ នៅពេល សវនាការ សាក្សីរូបនេះបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា អៀង សារី ខ្លួនឯងបានប្រាប់គាត់អំពីការ ទទួលចម្លើយសារភាព¹⁴។ សក្ខីកម្មនេះស្របគ្នាទៅនឹងភ័ស្តុតាងជាឯកសារ ដែលនៅក្នុង

¹¹ ឯកសារ E221 សំណើ កថាខណ្ឌ ១៧។
¹² ឯកសារ E221 សំណើ កថាខណ្ឌ១៦។
¹³ ជាងនេះទៀត ផ្ទុយពីការកំណត់លក្ខណៈសម្បត្តិរបស់មេធាវីការពារក្តី សាក្សីរូបនេះបានរំលឹកឡើងវិញនៅក្នុងការស្តាប់ ចម្លើយលើកទី១ របស់គាត់ជាមួយ ក.ស.ច.ស ដែលនិយាយថា អៀង សារី បានពន្យល់ប្រាប់គាត់ថា មូលហេតុដែល កុយ ជួន ត្រូវបានគេចាប់ខ្លួននោះគឺដោយសារតែខុសសីលធម៌ផ្លូវភេទ។ ឯកសារ E3/24 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយ សាក្សី ភី ភួន ចុះថ្ងៃទី ៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ ត្រង់ ENG 00223585, FRE 00503926, KHM 00204072។
¹⁴ ឯកសារ E1/98.1 កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រង់ ENG 00831010-12 (“គាត់ប្រាប់ខ្ញុំថាមានចម្លើយដែលវាពាក់ព័ន្ធនឹង -- ខ្លះក៏ពាក់ព័ន្ធនឹងសេអឹម ខ្លះ ក៏ពាក់ព័ន្ធនឹងការហ្វូង ខ្លះក៏ពាក់ព័ន្ធនឹងអាខ្នាំងយួនល្អានពាន អ៊ីចឹងទៅ”)។

ចម្លើយសារភាពពីមន្ទីរ ស-២១ មានចំណារឈ្មោះ អៀង សារី¹⁵ ស្របគ្នាទៅនឹងសក្ខីកម្មរបស់ ប្រធានមន្ទីរ ស-២១ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ដែលថា ចម្លើយសារភាពដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវបញ្ជូនទៅ ប្រធានស្ថាប័ននីមួយៗ របស់កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ¹⁶ និងស្របគ្នាទៅនឹងសក្ខីកម្មរបស់សាក្សី សំខាន់ៗមួយចំនួនដែលមកពីក្រសួងការបរទេស (“MFA”) ដែលបានបញ្ជាក់ថា អៀង សារី បានដឹង និងបានទទួលចម្លើយសារភាពទាំងនោះ¹⁷។ ផ្ទុយពីការអះអាងរបស់មេធាវីការពារក្តី ផងដែរដែលថា សាក្សីរូបនេះបានលាក់បាំងពីការចូលរួមរបស់ខ្លួននៅក្នុងបញ្ហាសន្តិសុខ ភី ភួន បានទទួលស្គាល់តួនាទីរបស់គាត់ក្នុងការចាប់ខ្លួនកម្មាភិបាលនៅក្រសួងការបរទេស នៅពេល សាក្សីរូបនេះត្រូវបានសាកសួរជាលើកដំបូងអំពីប្រធានបទនេះ នៅពេលជំនុំជម្រះក្តី¹⁸។

- 14. ហេតុនេះ បន្ទាប់ពីគាត់បានផ្តល់សក្ខីកម្មយ៉ាងពិស្តារនៅពេលជំនុំជម្រះក្តីហើយនោះ ការពិត ដែលមិនអាចប្រកែកបានគឺថា សាក្សីរូបនេះបាននិយាយយ៉ាងស្មោះត្រង់ពីអ្វីដែលគាត់បានដឹង ទាំងនៅពេលជំនុំជម្រះក្តី ក៏ដូចជាក្នុងចម្លើយរបស់គាត់ដែលបានផ្តល់ដល់ ក.ស.ច.ស។ ពុំមាន មូលហេតុណាមួយដែលត្រូវរៀបចំសវនាការ នៅក្នុងសវនាការ ដើម្បីសម្រេចពីកាលៈទេសៈនៃ ចម្លើយលើកទី២ របស់គាត់ដែលបានផ្តល់ដល់ ក.ស.ច.ស នោះឡើយ។

¹⁵ ឯកសារ D43/IV-Annex 41 ចម្លើយសារភាពមន្ទីរ ស-២១ របស់ឈ្មោះ មាក ទូច ត្រង់ KHM 00174100, ENG 00771346; ឯកសារ D43/IV-Annex 47 ចម្លើយសារភាព សាន ប៉ូ ត្រង់ KHM 00174132, ENG 00767463; ឯកសារ E1/56.1 កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រង់ ENG 00796924-26, 00796957។

¹⁶ ឯកសារ E1/56.1 កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រង់ ENG 00796948-53។

¹⁷ ឯកសារ E1/67.1 កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រង់ ENG 00804051-52 (សូ ហុង)។ ឯកសារ E1/102.1 កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរ ការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រង់ ENG 00833279-81, 00833289-90 (ស្ទឹង ស៊ីគៀន)។ ឯកសារ E1/105.1 កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រង់ ENG 00835375-76 (អុង ថុងហៀង)។

¹⁸ ឯកសារ E1/98.1 កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រង់ ENG 00831013-15។

គ. កំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់ចម្លើយរបស់ ក.ស.ច.ស បានឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាង ត្រឹមត្រូវនូវសក្ខីកម្មរបស់សាក្សី និងអនុលោមតាមវិធានរបស់ អ.វ.ត.ក

15. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្លាប់បានធ្វើការកត់សម្គាល់រួចមកហើយគឺថា “អនុលោមតាមទម្លាប់ អនុវត្តទៅនៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់កម្ពុជា ការស្តាប់យកចម្លើយចំពោះមុខ ក.ស.ច.ស ពុំមែនជា កំណត់ហេតុតុលាការឡើយ ប៉ុន្តែវាជារបាយការណ៍ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានរៀប ចំត្រឹមត្រូវចម្លើយពាក់ព័ន្ធរបស់សាក្សី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬជនជាប់ចោទ”¹⁹។ អង្គជំនុំជម្រះក៏ បានសន្និដ្ឋានផងដែរថា វិធានផ្ទៃក្នុងនៃ អ.វ.ត.ក មិនបានកំណត់ថា អ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ ក.ស.ច.ស ត្រូវកត់ត្រាចម្លើយវេលាពិតប្រាកដនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ឬការឈប់សម្រាកចន្លោះ ពេលស្តាប់ចម្លើយនីមួយៗ ឬតម្រូវឱ្យថតសំឡេង ឬថតវីដេអូ ពីការស្តាប់យកចម្លើយសាក្សី នោះទេ²⁰។

16. អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងរបស់មេធាវីការពារក្តី ពាក់ព័ន្ធនឹង (ក) អ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ ក.ស.ច.ស មិនបានកត់ត្រាឱ្យបានច្បាស់ពីចម្លើយនៃការស្តាប់យកចម្លើយ (ខ) អ្នកស៊ើប អង្កេតមិនបានកត់ត្រាពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងនានាជាមួយសាក្សីម្នាក់ៗ និង (គ) អត្ថិភាពនៃ ចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំនួន ១២ ដែលមានក្នុងសំណុំរឿងដែលមិនបានថតសំឡេង²¹ ពុំ មែនជាការរំលោភទៅលើនីតិវិធីនៃវិធាន អ.វ.ត.ក ដែលធានាឱ្យអង្គជំនុំជម្រះត្រូវចាត់វិធាន ការនោះទេ។ ទោះបីអ្នកស៊ើបអង្កេតពុំតម្រូវឱ្យធ្វើបែបនេះក្តី តែការស្តាប់ចម្លើយភាគច្រើន របស់ ក.ស.ច.ស ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយថតសំឡេង ហើយខ្សែអាត់សំឡេងទាំងនោះត្រូវបាន ដាក់ក្នុងសំណុំរឿង ហើយមេធាវីការពារក្តី និងភាគីដទៃទៀត ក៏អាចយកមកពិនិត្យបានដែរ។ ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានកត់សម្គាល់រួចមកហើយ គឺថាទម្លាប់អនុវត្តរបស់ ក.ស.ច.ស បែប នេះគឺ “មិនដូចទៅនឹងការបង្ហាញកិច្ចស៊ើបសួរដោយចេតនាឡើយ”²²។

¹⁹ ឯកសារ E142/3 សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសំឡេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី កថាខណ្ឌ ១១។
²⁰ ឯកសារ E142/3 សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសំឡេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី កថាខណ្ឌ៦ ជើងទំព័រ ១៣។
²¹ ឯកសារ E221 សំណើ កថាខណ្ឌ ៦, ១៥, ១៨ និង ជើងទំព័រ ៥២។
²² ឯកសារ E142/3 សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសំឡេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី កថាខណ្ឌ ១៤។

17. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានសង្កេតបន្ថែមទៀតថា ដោយមិនពិចារណាដល់ថា តើការស្តាប់យក ចម្លើយរបស់ ភី ភួន លើកទី២ គឺពឹងផ្អែកលើ “ការស្តាប់យកចម្លើយដែលពុំបានថតសំឡេង ជាមុន” ឬយ៉ាងណា ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានចោទប្រកាន់នោះ²³ កំណត់ហេតុលាយ លក្ខណ៍អក្សរនេះ ពិតជាបានសង្ខេបយ៉ាងត្រឹមត្រូវ និងសុក្រឹត្យអំពីការដឹង និងសក្ខីកម្មរបស់ សាក្សី។ ភី ភួន បានបញ្ជាក់ពីភាពសុក្រឹត្យនៃចម្លើយនោះ ទាំងនៅពេលគាត់បានផ្តល់នាពេល នោះ (ដោយមានចុះហត្ថលេខា និងផ្ដិតមេដៃនៅក្នុងកំណត់ហេតុ) និងទាំងពេលគាត់មក ផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងតុលាការ។ ហេតុនេះ ពុំមានមូលដ្ឋានណាមួយ ដើម្បីឱ្យមេធាវីការពារក្តីដឹងទាល់ ថា កំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះ មិន“ឆ្គុះបញ្ចាំងសុក្រឹត្យ” ពីកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ លើកមុន ដែលបានធ្វើឡើងដោយអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ ក.ស.ច.ស នោះទេ។ ពុំមានសញ្ញាណ បង្ហាញថា សាក្សីរូបនេះត្រូវបានទទួលការណែនាំ ផ្តល់ព័ត៌មាន ឬជំរុញឱ្យផ្តល់សក្ខីកម្មមិនពិត នោះទេ។ សង្ខេបមក ការចោទប្រកាន់របស់មេធាវីការពារក្តីអំពីការក្លែងបន្លំ និង “និងការលេង ឆ្អិនភ្នែក” ជាការចោទប្រកាន់គ្មានមូលដ្ឋានសម្បាំងទាល់តែសោះ។

18. ភាពមិនប្រក្រតីនៃនីតិវិធីដែលមេធាវីការពារក្តីបានចោទប្រកាន់ពុំបានបង្ហាញថា មានបញ្ហា ខ្លឹមសារធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងកំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍នៃការស្តាប់ចម្លើយរបស់ ក.ស.ច.ស ទេ។ ដូចដែលបានកត់សម្គាល់រួចមកហើយគឺថា ទម្លាប់អនុវត្តរបស់អ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ ក.ស.ច.ស ខ្លះដែលបានពិភាក្សា ឬបានជួបជាមួយសាក្សី មុនពេលចាប់ផ្តើមការស្តាប់ចម្លើយ ផ្លូវការរបស់ខ្លួន មិនមែនជាការរំលោភដល់វិធាននៃ អ.វ.ត.ក ទេ ហើយវាទំនងជាការធានា ដល់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងបានល្អប្រសើរជាមួយសាក្សី និងធ្វើឱ្យកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរកាន់តែសុក្រឹត្យទៅទៀត។ ភាពខុសគ្នារវាងពេលចាប់ផ្តើម និងពេលបញ្ចប់នៅក្នុងកំណត់ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងរយៈពេលពិតប្រាកដនៃខ្សែអាត់សំឡេងត្រូវបានពន្យល់ដោយ (ក) ការឈប់សម្រាកក្នុងពេលស្តាប់ចម្លើយដែលខ្សែអាត់សំឡេងត្រូវផ្អាកសិន និង (ខ) តម្រូវការ ក្នុងការរៀបចំកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អ្នកប្រតិចារិកដែលត្រូវធ្វើនៅនឹងកន្លែង ដើម្បីរៀបចំឱ្យបានរួចរាល់ បោះពុម្ព ពិនិត្យឡើងវិញជាមួយសាក្សី និងចុះហត្ថលេខា មុនពេល ការស្តាប់យកចម្លើយនោះត្រូវបានបញ្ចប់ជាផ្លូវការ។

²³ ឯកសារ E221 សំណើ កថាខណ្ឌ ១៥។

19. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានសង្កេតបន្តទៀតថា ទោះបីមានការប្រឹងប្រែងរួមគ្នារបស់ក្រុមមេធាវី ការពារក្តីនៅពេលជំនុំជម្រះ ដើម្បីពិនិត្យ និងប្រៀបធៀបយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់នូវកំណត់ហេតុ លាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់យកចម្លើយនីមួយៗរបស់ ក.ស.ច.ស ទៅនឹងខ្សែអាត់ សំឡេងនោះក៏ដោយ ក៏ភាពខ្វះខាតនៃមេធាវីការពារក្តីបានរកឃើញគឺជាចិត្តចម្លែក ហើយសាក្សី ក៏បានបញ្ជាក់ម្តងហើយម្តងទៀត និងស្របគ្នាពិសុក្រិតភាពនៃខ្លឹមសារ នៅក្នុងចម្លើយរបស់ខ្លួន ដែរ។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងអំឡុងពេលសាកសួរសាក្សីឈ្មោះ សៅ សារុន មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន មិនបានជំទាស់នឹងភាពសុក្រិតទៅនឹងខ្លឹមសារនៃចម្លើយអំពីកូនក្តីរបស់ខ្លួន នៅក្នុង ចម្លើយរបស់សាក្សីរូបនេះដែលបានផ្តល់ដល់ ក.ស.ច.ស ទេ តែផ្ទុយទៅនឹងមេធាវីការពារក្តី បែរជាតវ៉ាថា អ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ ក.ស.ច.ស បានបន្ថែមឈ្មោះហៅក្រៅរបស់ ខៀវ សំផន គឺ “បែម” នៅពេលនិយាយដល់រូបគាត់ក្នុងកំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍អក្សរ²⁴។ មេធាវី ការពារក្តី នួន ជា សួរដេញដោលសាក្សី គឹម រុន ដែលផ្តោតលើមូលហេតុដែលអ្នកស៊ើបអង្កេត របស់ ក.ស.ច.ស មិនបានបញ្ចូលព័ត៌មានដែលថា កូនក្តីរបស់ខ្លួនបានធ្វើបទបង្ហាញពីគោល នយោបាយផ្នែកកសិកម្មក្នុងអំឡុងពេលគាត់ឡើងកាន់អំណាចជំនួស យុន យាត នៅឯក្រសួង យោសនាការ ទោះបីសាក្សីមិនដឹងច្បាស់ថា តើប្រធានបទនេះត្រូវបានយកមកពិចារណាក្នុង ពេលស្តាប់យកចម្លើយរបស់គាត់ ឬយ៉ាងណានោះទេ²⁵។ ការណ៍ដែលមេធាវីការពារក្តីប្រើការ វាយប្រហារបែបតូចតាច និងមិនមានប្រយោជន៍ដដែលៗ ទៅលើកំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍ អក្សររបស់ ក.ស.ច.ស បែបនេះ គឺបានត្រឹមតែបញ្ជាក់ពីភាពជឿជាក់បានជាទូទៅ និងភាព សុក្រិតនៃព័ត៌មានសំខាន់ៗដែលមានក្នុងចម្លើយទាំងនោះតែប៉ុណ្ណោះ ។

²⁴ E1/83.1 កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី ចុះថ្ងៃទី ៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រង់ ENG 00815607-09។

²⁵ E1/113.1 កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រង់ ENG 00841889-93 (“ស៖ តើលោកដឹងទេហេតុអ្វីបានជាលោកមិនបាននិយាយ និងឆ្លើយអំពីការអប់រំរបស់ នួន ជា ដែលផ្តោតសំខាន់ទៅលើកសិកម្មនោះដែលលោកជាចម្លើយមួយ លោកឆ្លើយទៅលោកចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនោះ? ឆ៖ ខ្ញុំមិនចាំ ប្រហែលជាខ្ញុំ គឺមិនបានសួរពីរឿងហ្នឹង ខ្ញុំអត់បានឆ្លើយ ... ស៖ ដើម្បីឱ្យយើងយល់ច្បាស់ទាំងអស់គ្នា ដើម្បី ច្រៀសវាងការយល់ច្រឡំទាំងអស់គ្នា។ តើលោកចាំដែរឬទេ ថាលោកបានលើកឡើងអំពីការអប់រំលើបញ្ហាកសិកម្មនេះ ដែលលោកបានឆ្លើយជូនអ្នកស៊ើបអង្កេត សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនោះ តើលោកចាំទេ លោកបានឆ្លើយដូច្នោះ? ឆ៖ ខ្ញុំដូចអ្នកចាត់ មិនដឹងសួរៗនៅពេលណា”)។

**ឃ. មេធាវីការពារក្តីបានរំលោភដោយចេតនារបើវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់តុលាការ
ចំពោះការហាមឃាត់ការត្រួតត្រាស៊ើបសួរដោយផ្ទាល់រវាងភាគី និង
សាក្សីដែលបានស្នើឡើង**

20. ទាំងវិធានផ្ទៃក្នុង²⁶ និងទាំងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក²⁷ ផ្តល់អំណាចឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត (“សចស”) ដើម្បីដឹកនាំកិច្ចស៊ើបសួរ បន្ទាប់ពីការដាក់ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ²⁸។ ក្នុងអង្គពេលនៃដំណាក់កាលនៃកិច្ចស៊ើបសួរ ភាគីណាមួយដែលស្វែងរកព័ត៌មានផ្សេងៗ ត្រូវតែ “ស្នើសុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចេញដីកា ឬបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយដែលខ្លួនយល់ឃើញថា មានប្រយោជន៍ដល់កិច្ចស៊ើបសួរ”²⁹។ សចស បានបញ្ជាក់អះអាងថា “អំណាចក្នុងការដឹកនាំកិច្ចស៊ើបសួរ ត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឯករាជ្យតែពីរូបគត់ មិនមែនឱ្យភាគីឡើយ” និងថា “គ្មានបទប្បញ្ញត្តិណាមួយដែលសិទ្ធិអំណាចឱ្យភាគីបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរឡើយ... ដែលអាចខុសពីករណីនៃប្រព័ន្ធនីតិវិធីផ្សេង”³⁰។ នៅក្រោយការបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរ អំណាចដើម្បីដឹកនាំកិច្ចស៊ើបសួរបន្ថែម ប្រគល់ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង³¹។ អង្គជំនុំជម្រះនេះក៏បានបញ្ជាក់

²⁶ សូមមើល វិធាន៥៥ (ដែលរៀបរាប់អំពីសិទ្ធិអំណាចក្នុងការស៊ើបសួររបស់ កសចស) និងវិធាន៦០(២) (ដែលចែងថា “សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតប្រធានកិច្ចស៊ើបសួរ ត្រូវស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ដោយគ្មានវត្តមានជនត្រូវចោទ ភាគីដទៃទៀត ឬមេធាវី”)។

²⁷ មាត្រា២៣ថ្មី នៃច្បាប់ អ.វ.ត.ក ចែងថា: “រាល់កិច្ចស៊ើបសួរ គឺជាការទទួលខុសត្រូវរួមគ្នារបស់ចៅក្រមពីរនាក់ ម្នាក់ជាកម្មុជា និងម្នាក់ទៀតជាបរទេស ដែលហៅថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដោយអនុលោមតាមនីតិវិធីដែលនៅជាធរមាន”។

²⁸ អនុលោមតាមវិធាន៥០ និង ៥៣, សហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យដឹកនាំការស៊ើបអង្កេតបឋម ដែលត្រូវបញ្ចប់ដោយការបញ្ជូនដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរទៅ សចស។ សូមអាន ឯកសារ **D164/2** ដីកាសម្រេចលើសំណើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះស្រាយក្នុងប្លង់ផ្នែកឯកសាររួម (SMD), ថ្ងៃទី១៩ មិថុនា ២០០៩, កថាខណ្ឌទី១៤ (“ការដាក់ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ មិនត្រឹមតែផ្តល់សមត្ថកិច្ចលើសំណុំរឿងទៅឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជាការបញ្ចប់សិទ្ធិអំណាចរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា លើការស៊ើបសួរលើអង្គហេតុដូចគ្នានេះ”)។

²⁹ វិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

³⁰ **A110/II** ចម្លើយតបរបស់ កសចស ទៅនឹងលិខិតរបស់មេធាវី ឆួន ជា ស្តីពីការដឹកនាំកិច្ចស៊ើបសួរ, ១០ មករា ២០០៨, កថាខណ្ឌទី ៣។

³¹ វិធាន៩៣(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចែងថា: “ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ការស៊ើបសួរថ្មីជាការចាំបាច់ អង្គជំនុំជម្រះអាចបង្គាប់ឱ្យធ្វើការស៊ើបសួរបន្ថែមបានគ្រប់ពេលវេលា។ សាលក្រមមុនអង្គសេចក្តីនេះ ត្រូវកំណត់បង្ហាញចៅក្រមមួយរូប ឬច្រើនរូប ដែលត្រូវជាអ្នកដឹកនាំការស៊ើបសួរថ្មីនេះ”។

អះអាងផងដែរថា “ក្របខណ្ឌច្បាប់ អ.វ.ត.ក បានចោលជាមុន នូវកិច្ចស៊ើបសួរដែលបានធ្វើឡើង ដោយភាគី”³²។

21. វិធានមិនត្រឹមតែបែងចែកនូវមុខងារស៊ើបសួរផ្តាច់មុខរបស់ អ.វ.ត.ក ទៅឱ្យសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងហាមឃាត់ភាគីពីការជ្រៀតជ្រែកទៅលើសាក្សីផងដែរ។ វិធាន ៣៥(១)(ឃ) ចែងអំពីទណ្ឌកម្មប្រឆាំងនឹងបុគ្គលណាដែល “ជ្រៀតជ្រែកលើសាក្សីណាម្នាក់ ឬលើ សាក្សីសក្តានុពល ដែលអាចផ្តល់ភស្តុតាងក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ” ហើយវិធាន៣៨ ចែងអំពីទណ្ឌកម្មសម្រាប់មេធាវីណាម្នាក់ដែលការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួន ធ្វើឱ្យរាំង ស្ទះដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ឬមានតម្លៃស្មើនឹងការរំលោភបំពានដំណើរការ។ ក្នុងចម្លើយតប ទៅនឹងសំណើមួយធ្វើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី នួន ជា សុំដឹកនាំធ្វើសម្ភាសន៍សាក្សីដោយខ្លួនឯង សចស បានព្រមានកាលពីលើកមុនរួចហើយដល់មេធាវីរូបនោះ អំពីបទប្បញ្ញត្តិនៃវិធាន៣៥ និង ៣៨ ព្រមទាំងច្បាប់កម្ពុជាផងដែរ ដោយបានចាត់ទុកថា វាជាបទមជ្ឈិម ចំពោះ “ការគាបសង្កត់ លើសាក្សីណាម្នាក់ ក្នុងនីតិវិធីតុលាការ”³³។

22. អាស្រ័យហេតុនេះ គេពិតជាមានការរំជើបរំជួលដែលមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី បានទៅនិយាយ ដោយខ្លួនឯង ដោយផ្ទាល់ទៅអ្នកបកប្រែផ្ទាល់មាត់ ដែលខ្លួនចង់ឱ្យកោះហៅមកធ្វើជាសាក្សី³⁴។ ក្នុងព្រឹត្តិស្នើសុំមួយដែលពួកគេជំទាស់អំពីកំហុសខាងនីតិវិធីដោយ កសចស យ៉ាងសង្ឃឹរត្រចៀក មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី បានរំលោភដោយចេតនាលើវិធានស្នូលមួយក្នុងចំណោមវិធានស្នូល នានារបស់តុលាការនេះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយផ្ទាល់ជាមួយសាក្សីម្នាក់ ដែលគេបានស្នើឡើង។ ការធ្វើទំនាក់ទំង និងការប៉ុនប៉ងដោយខុសច្បាប់របស់មេធាវីការពារក្តី ដើម្បីទទួលបាន ឬដាក់ឥទ្ធិពលទៅលើសក្ខីកម្មរបស់បុគ្គលរូបនេះ គឺជាហេតុផលមួយផ្សេងទៀត សម្រាប់ការបដិសេធចោលសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី ដែលសុំឱ្យកោះហៅអ្នកបកប្រែផ្ទាល់មាត់ រូបនេះ មកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងសវនាការជំនុំជម្រះ។

³² E211/2 អនុស្សរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អំពីសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា មកអង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងពាក់ព័ន្ធនឹងការស្រាវជ្រាវនៅមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា, ១៣ សីហា ២០១២, កថាខណ្ឌទី២។

³³ A110/II ចម្លើយតបរបស់ កសចស ទៅនឹងលិខិតរបស់មេធាវី នួន ជា ស្តីពីការដឹកនាំការស៊ើបសួរ, ១០ មករា ២០០៨, កថាខណ្ឌទី ៣។

³⁴ E221 សំណើសុំ, កថាខណ្ឌទី៨។

III. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

23. ដោយសារមូលហេតុដូចបានចែងពីខាងលើ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា សំណើសុំនេះដែលធ្វើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី ត្រូវបានបដិសេធចោល ហើយមេធាវីត្រូវតែទទួលការព្រមាន មិនឱ្យប្រាស្រ័យទាក់ទងផ្ទាល់ជាមួយសាក្សីដែលបានស្នើសុំ។

កាលបរិច្ឆេទ	ឈ្មោះ	ទីកន្លែង	ហត្ថលេខា
ថ្ងៃទី៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២	លោក យ៉ែត ចរិយា សហព្រះរាជអាជ្ញារង		
	លោក William SMITH សហព្រះរាជអាជ្ញារង		